

ولادت حضرت رسول اکرم (ص) و روز اخلاق و مهرورزی، ولادت حضرت امام جعفر صادق (ع) مؤسس مذهب جعفری مبارکباد.

روابط عمومی

ولادت پیامبر اسلام (صلی الله علیه و آله و سلم)

پیامبر اسلام (صلی الله علیه و آله و سلم) در شهر مکه، واقع در منطقه حجاز، در شبه جزیره عربستان متولد شدند. زمان ولادت ایشان مقارن با دوران جاهلیت بود.

دوران جاهلیت

تقریباً از 200 سال قبل از بعثت، تا زمان بعثت پیامبر اسلام (صلی الله علیه و آله و سلم) را دوران جاهلی می‌گویند؛ و منظور از جاهلیت انجام هر عمل خلاف و نادرست است که از روی جهل باشد. عرب صحرائشین به صورت جدی پایبند به دین خاصی نبوده و ظاهربین و مادی بوده است. اعراب شهرنشین هم معمولاً بت‌پرست بوده و بت‌هایی از سنگ و چوب و خرما را می‌پرستیدند، که گاهی در هنگام فقر همین بتها را آرد کرده و می‌خوردند. رسم دخترکشی در میان آنها امری عادی بوده و جنگ و نزاع میان قبایل به صورت یک سنت معمول درآمده بود. اعتقاد به ارواح در میان آنها رواج داشته و توهم و خرافات در زندگی آنها تأثیر گذاشته بود. ولی پیامبر (صلی الله علیه و آله و سلم)، بت پرستی را برانداخت و زندگی عرب را که یکسره غرور و تعصب بود، جاهلیت خواند و محکوم کرد. آزادیهای بی‌حد آنها را با گسترش اخلاق و عفت محدود کرد و از آنها که همیشه با هم نزاع می‌کردند، مردمی متحد پدید آورد.

قبیله قریش و نیاکان پیامبر (صلی الله علیه و آله و سلم):

قبیله قریش که پیامبر (صلی الله علیه و آله و سلم) از میان آنها بپاخاست، یکی از بانفوذترین قبایل عرب بوده و بعد از اسلام نیز تا قرنها بر جهان اسلام حکومت کرده است. بیشتر شهرت قریش مربوط به "قصی بن کلاب" جد چهارم پیامبر اسلام (صلی الله علیه و آله و سلم) است. "عبدمناف" فرزند قصی، جد سوم پیامبر (صلی الله علیه و آله و سلم)، از نجابت و خوشرفتاری خاصی با مردم برخوردار بود. "هاشم" جد دوم پیامبر (صلی الله علیه و آله و سلم) نیز جزو چهره‌های درخشان قریش بود، و فرزند او "عبدالمطلب"، جد اول پیامبر (صلی الله علیه و آله و سلم) از نامی‌ترین و عاقل‌ترین افراد عرب در زمان خود به شمار می‌رفت. او بود که چاه زمزم را که پر شده بود حفر کرد و وظیفه آب دادن به حاجیان و رسیدگی و پذیرایی از آنها به او رسید. نسل پیامبر (صلی الله علیه و آله و سلم) به حضرت اسماعیل (علیه السلام) رسیده که همه آنها حنیف یعنی یکتاپرست بوده‌اند.

عبدالله، پدر پیامبر (صلی الله علیه و آله و سلم) کوچکترین پسر عبدالمطلب، در میان قریش از لحاظ زیبایی و حجب و حیا مشهور بود. او با آمنه (سلام الله علیها) دختر وهب که به پاکی و عفت معروف بود ازدواج کرد. عبدالله برای تجارت به شام رفت و در راه

بازگشت از شام بیمار شد و در مدینه بستری گردید. او در سن 25 سالگی در مدینه وفات یافت. بدین ترتیب پیامبر (صلی الله علیه و آله و سلم) در روز هفدهم ربیع الاول عام الفیل (مطابق سال 580 میلادی) در شهر مکه متولد گردید. عام الفیل، یعنی سالی که فردی به نام ابرهه به دستور پادشاه حبشه (نجاشی) با سپاه زیادی تصمیم به ویران کردن خانه خدا گرفت. ولی قبل از انجام این عمل دسته‌ای از پرندگان که با منقار و پاهای خود، سنگهایی را حمل می‌کردند در بالای

سر سپاه ظاهر شدند و این سنگها را روی سر سپاهیان ریختند که باعث از بین رفتن سپاه شد.

در روزی که حضرت محمد (صلی الله علیه و آله و سلم) به دنیا آمدند، گفته‌اند که:

- 1- تمام بتها به رو، بر زمین افتادند.
 - 2- ایوان کسری در آن شب به لرزه درآمد و چهارده کنگره آن ریخت.
 - 3- دریاچه ساوه که سالها آن را می‌پرستیدند خشک شد.
 - 4- در بیابان سماوه که سالها کسی در آن آب ندیده بود، آب جاری شد.
 - 5- آتشکده فارس که هزار سال خاموش نشده بود، خاموش شد.
 - 6- تختهای پادشاهان جهان سرنگون شد.
 - 7- در همان شب، نوری از سرزمین حجاز تابید و تا مشرق ادامه پیدا کرد و ...
- آمنه (سلام الله علیها) در زمان بارداری می‌گفت که هرگز احساس نکرده که باردار شده و هیچگاه باری سنگین همچون زنان دیگر را در خود نیافته است. گفته‌اند پیامبر (صلی الله علیه و آله و سلم) در هنگام متولد شدن پاکیزه و تمیز بود و خون و چیزهای دیگر به همراه او از شکم مادر خارج نشد. همینطور می‌گویند زمانی که پیامبر (صلی الله علیه و آله و سلم) متولد شد سر به سوی آسمان

پلند کرد و سپس برای خداوند تبارک و تعالی سجده نمود.

آمنه (سلام الله علیها) می‌گوید در هنگام ولادت پیامبر (صلی الله علیه و آله و سلم)، کسی به او گفته بود که او سرور آدمیان را به دنیا

آورده است، پس او را "محمد" بنامد. وقتی عبدالمطلب از این جریان اطلاع یافت، گوسفندی را کشت و گروهی از بزرگان

قریش را دعوت کرد و در آن جشن نام پیامبر را محمد یعنی ستوده شده قرار داد.